

ASUPRA UNOR METODE DE INTEGRARE NUMERICĂ

de

ALEXANDRU LUPAȘ
(Cluj)

Scopul acestui articol este de a prezenta o nouă metodă de cuadratură, aceasta bazându-se pe cea mai bună aproximare, a unei funcții $f: E \rightarrow \mathbb{R}$ prin polinoame de grad $n - 1$, pe mulțimea E care este o mulțime discretă formată din $n + 1$ puncte distincte.

1. O metodă preinterpolatoare de cuadratură. În cele ce urmează utilizăm următoarele notații:

$$E = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}, \quad x_k = a + \frac{k}{n}(b - a), \quad -\infty < a < b < +\infty,$$

$$\omega(x) = (x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_n), \quad h = \frac{b - a}{n},$$

$$\Omega_j(x) = x(x - 1)(x - 2) \dots (x - j + 1)(x - j - 1) \dots (x - n)$$

$$I_j = \int_0^n \Omega_j(x) dx, \quad S_n(x) = 2^{-n} \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \frac{\omega(x)}{x - x_k},$$

$[z_0, \dots, z_s; f]$ este diferența divizată de ordinul s ,

$L_m(t_0, t_1, \dots, t_m; g|x)$ este polinomul de interpolare al lui Lagrange atașat unei funcții reale g definită pe nodurile t_0, \dots, t_m ; \mathfrak{E}_m este mulțimea polinoamelor de grad m ;

Fie $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$; prin $\mathfrak{E}_{n-1}f = \mathfrak{E}_{n-1}(E; f|.)$ notăm polinomul, de grad $n - 1$, de cea mai bună aproximare a funcției f pe mulțimea E .
Cu alte cuvinte

$$\max_E |f - \mathfrak{E}_{n-1}f| \leq \max_E |f - p| \text{ pentru orice } p \in \mathfrak{E}_{n-1}.$$

L e m a 1. Pentru $x_j \in E, j = 0, 1, \dots, n$, avem

$$(1) \quad \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) = L_n(x_0, x_1, \dots, x_n; f|x) - [x_0, x_1, \dots, x_n; f] S_n(x), \quad x \in R.$$

Demonstrație. Din [1, teorema 2], prin efectuarea unor calcule simple găsim

$$\mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) = \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} L_{n-1}(x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, x_{k+1}, \dots, x_n; f|x).$$

Pe de altă parte

$$\begin{aligned} L_{n-1}(x_0, x_1, \dots, x_{k-1}, x_{k+1}, \dots, x_n; f|x) &= \\ &= L_n(x_0, x_1, \dots, x_n; f|x) - [x_0, x_1, \dots, x_n; f] \frac{\omega(x)}{x - x_k} \end{aligned}$$

ceea ce completează demonstrația.

Aplicînd unele rezultate cunoscute în legătură cu polinomul de interpolare al lui Lagrange, se stabilește

L e m a 2.

$$\begin{aligned} f(x) - \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) &= \omega(x) [x, x_0, \dots, x_n; f] + \\ &+ [x_0, x_1, \dots, x_n; f] S_n(x), \quad x \in E, \end{aligned}$$

$$f(x_j) - \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x_j) = (-1)^{n-j} n! \left(\frac{b-a}{2^n} \right)^n [x_0, x_1, \dots, x_n; f], \quad x_j \in E.$$

Se mai observă că polinomul $\mathfrak{L}_{n-1}(E; f|.)$ se reprezintă și sub forma

$$(2) \quad \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) = \sum_{j=0}^n m_{j, n-1}(x) f(x_j), \quad x \in R,$$

unde

$$(3) \quad m_{j, n-1}(x) = \frac{(-1)^{n-j}}{j!(n-j)!h^n} \left[\frac{\omega(x)}{x - x_j} - S_n(x) \right], \quad j = 0, 1, \dots, n.$$

Transformarea $\mathfrak{L}_{n-1, E}: f \rightarrow \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|.)$ se numește „operator de preinterpolare” (vezi [1]). După cum se constată $\mathfrak{L}_{n-1, E}$ este un operator liniar definit pe spațiul liniar al funcțiilor $E \rightarrow R$. Funcțiile $m_{j, n-1} = m_{j, n-1}(E; .) \in \mathfrak{L}_{n-1}, j = 0, 1, \dots, n$, definite prin (3) se numesc „polinoamele fundamentale de preinterpolare (relativ la E)”. În realitate se observă că

polinomul de preinterpolare $\mathfrak{L}_{n-1}(E; f|.)$ coincide cu polinomul lui Lagrange $L_n(x_0, x_1, \dots, x_n; f|.)$ unde $f_n: [a, b] \rightarrow R$ este definită prin

$$f_n(t) = f(t) - [x_0, x_1, \dots, x_n; f] Y_n(t), \quad t \in [a, b],$$

$$Y_n(t) = \frac{(-1)^{n-j} n!}{2^n} \left[1 - \frac{2}{h} (t - x_j) \right], \quad t \in [x_j, x_{j+1}], \quad j = 0, \dots, n-1.$$

În adevăr

$$L_n(x_0, x_1, \dots, x_n; Y_n|x) = S_n(x)$$

și conform lui (1) afirmația este demonstrată. Deoarece

$$[x_0, x_1, \dots, x_n; Y_n] = 1$$

rezultă că

$$L_n(x_0, x_1, \dots, x_n; f_n|.) \in \mathfrak{L}_{n-1}.$$

În analogie cu formulele interpolatoare de cuadratură considerăm formula de cuadratură (exactă)

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^b \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) dx + R_n[f]$$

unde $f: [a, b] \rightarrow R$ este presupusă Riemann integrabilă pe $[a, b]$. Din (2) – (3), această egalitate se mai scrie

$$(4) \quad \int_a^b f(x) dx = \sum_{j=0}^n w_{j, n} f(x_j) + R_n[f], \quad x_j \in E, \quad j = 0, 1, \dots, n,$$

unde

$$(5) \quad w_{j, n} = \int_a^b m_{j, n-1}(x) dx.$$

Egalitatea (4) definește formula preinterpolatoare de cuadratură (pe noduri echidistante), $R_n[f]$ fiind restul aproximării, relativ la f . În cele ce urmează punem în evidență câteva proprietăți ale acestei metode de aproximare.

L e m a 3. Dacă $x_j \in E, j = 0, 1, \dots, n$, atunci

$$(6) \quad \int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_k} dx = (-1)^n \int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_{n-k}} dx, \quad k = 0, 1, \dots, \left[\frac{n}{2} \right].$$

Demonstrație. Efectuând schimbarea de variabilă $x = \frac{a+b}{2} + t$, se găsește

$$\int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_k} dx = \mathcal{J}$$

$$\mathcal{J} = \int_{-\frac{b-a}{2}}^{\frac{b-a}{2}} \left\{ \prod_{\nu=0}^{k-1} \left[t + \frac{b-a}{2n} (n - 2\nu) \right] \right\} \left\{ \prod_{\nu=0}^{n-k-1} \left[t - \frac{b-a}{2n} (n - 2\nu) \right] \right\} dt.$$

Pentru $x = \frac{a+b}{2} - t$ obținem

$$\int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_{n-k}} dx = (-1)^n \mathcal{J},$$

ceea ce trebuia să demonstrăm.

TEOREMA 4. *Formula preinterpolatoare de cuadratură (4) are următoarele proprietăți:*

1) *gradul de exactitate al formulei este cel puțin $n - 1$, adică*

$$R_n[p] = 0 \text{ pentru orice } p \in \mathfrak{P}_{n-1}.$$

2) *Dacă $e_n(x) = (x - a)^n$, atunci*

$$R_n[e_n] = \int_a^b S_n(x) dx = \frac{h^{n+1}}{2^n} \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} I_k.$$

In particular

$$R_n[e_n] = 0 \text{ pentru } n = 2m + 1.$$

3) *Coeficienții $w_{j,n}$, $j = 0, 1, \dots, n$, definiți prin (5), sînt simetrici; deci*

$$w_{j,n} = w_{n-j,n}, \quad j = 0, 1, \dots, \left[\frac{n}{2} \right].$$

In plus

$$(7) \quad w_{j,n} = \frac{(-1)^{j+1}}{j!(n-j)!} h \cdot I_j, \quad n = 2m + 1,$$

$$(8) \quad w_{j,n} = \begin{cases} \frac{(-1)^j h}{j!(n-j)!} \left[I_j - \frac{1}{2^{n-2}} \sum_{k=1}^{\frac{n}{4}} \binom{n}{2k-1} I_{2k-1} - \frac{n \cdot n!}{2^n} \right], & n = 4m \\ \frac{(-1)^j h}{j!(n-j)!} \left[I_j - \frac{1}{2^{n-2}} \sum_{k=0}^{\frac{n-2}{4}} \binom{n}{2k} I_{2k} + \frac{n \cdot n!}{2^n} \right], & n = 4m + 2 \end{cases}$$

Demonstrație. 1) Fie p un polinom arbitrar de grad $n - 1$; din (1) găsim

$$\mathfrak{L}_{n-1}(E; p|x) = p(x)$$

precum și

$$\mathfrak{L}_{n-1}(E; e_n|x) = e_n(x) - S_n(x), \quad x \in R.$$

2) Avem

$$R_n[e_n] = \frac{1}{2^n} \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_k} dx.$$

Schimbarea de variabilă $x = a + th$ ne conduce la rezultatul dorit. Conform lemei 3, pentru $n = 2m + 1$

$$(9) \quad R_n[e_n] = \frac{h^{n+1}}{2^n} \sum_{k=0}^n \binom{n}{n-k} I_{n-k} = -R_n[e_n]$$

sau

$$R_n[e_n] = 0.$$

3) Dacă $n = 2m$, avem

$$m_{n-j, n-1}(x) - m_{j, n-1}(x) = \frac{(-1)^j}{n!} \binom{n}{j} \frac{1}{h^n} \left[\frac{\omega(x)}{x - x_{n-j}} - \frac{\omega(x)}{x - x_j} \right].$$

Prin integrare și utilizînd lema 3, concludem cu egalitățile

$$w_{n-j,n} - w_{j,n} = \frac{(-1)^j}{n!} \binom{n}{j} \frac{1}{h^n} \left[\int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_{n-j}} dx - \int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_j} dx \right] = 0.$$

Fie $n = 2m + 1$; din (5), (3), (9) și (6)

$$w_{n-j,n} - w_{j,n} = \frac{(-1)^j}{n!} \binom{n}{j} \frac{1}{h^n} \left[\int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_{n-j}} dx + \int_a^b \frac{\omega(x)}{x - x_j} dx - 2R_n[e_n] \right] = 0.$$

Demonstrație. Fie $\|c_{kn}\| \in \mathcal{M}_{n-1}(E)$; din (11)

$$\sum_{k=0}^n |c_{kn}|^2 = \binom{2n}{n} C_n^2 + 2C_n \frac{(-1)^n}{n!} h \sum_{k=1}^n \binom{n}{k}^2 (I_k - I_0) + \left(\frac{h}{n!}\right)^2 \sum_{k=1}^n \binom{n}{k}^2 (I_k - I_0)^2.$$

Presupunând criteriul (10) verificat găsim

$$c_{0n}^* = C_n = \frac{(-1)^n h}{n!} \left[I_0 - \frac{1}{\binom{2n}{n}} \sum_{j=0}^n \binom{n}{j}^2 I_j \right]$$

ceea ce completează demonstrația.

Pentru $n = 2m + 1$

$$\sum_{j=0}^n \binom{n}{j}^2 I_j = 0,$$

adică

$$c_{kn}^* = \frac{(-1)^{n-k} h}{n!} I_k, \quad k = 0, 1, \dots, n.$$

Cu alte cuvinte din (7) rezultă

TEOREMA 8. Pentru $n = 2m + 1$ singura formulă optimală de cuadratură relativ la (10) este formula preinterpolatoare pe noduri echidistante.

În încheiere menționăm că un studiu similar se poate face în cazul unor noduri fixate arbitrar pe $[a, b]$.

ON SOME METHODS OF NUMERICAL INTEGRATION

ABSTRACT

Let $E = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$, $x_k = a + \frac{k}{n}(b-a)$, $k = 0, 1, \dots, n$, and let $\mathfrak{L}_{n-1}f = \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|.)$ be the polynomial, of degree $(n-1)$, of the best approximation of a function f at the set E , that is

$$\max_E |f - \mathfrak{L}_{n-1}f| \leq \max_E |f - p|$$

for every polynomial p of the degree $(n-1)$. For a Riemann integrable function $f: [a, b] \rightarrow R$ it is studied the quadrature formula

$$\int_a^b f(x) dx = \sum_{j=0}^n w_{j,n} f(x_j) + R_n[f]$$

where

$$\sum_{j=0}^n w_{j,n} f(x_j) = \int_a^b \mathfrak{L}_{n-1}(E; f|x) dx.$$

BIBLIOGRAFIE

- [1] Motzkin T. S.; Sharma A., *Next-to-interpolatory approximation on sets with multiplicities.* Canad. J. Math., **18**, 1196-1211 (1966).

Primit la 23. V. 1973.

Institutul de calcul din Cluj
al Academiei Republicii Socialiste România